

den Gne uden Hensyn til den Andens Valg. Udvalget blev da ikke nogen Heelhed, men kun en Sammensætning, et Aggregat af Medlemmer. Jeg vil forbigaae de flere praktiske Vanskeligheder, der ved en saadan Bestemmelse kunde opstaae, saaledes f. Ex. hvis det, naar 30 Medlemmer vare tilstede, blev bestemt, at 6 skulde danne en saadan Deling, men der da, medens man var i Begreb med at vælge, kom 5 andre Medlemmer til; da skulde Medlemsantallet i Delingerne jo stige til 7. Eller sæt omvendt, at 10 Medlemmer først havde forenet sig, men at der siden kun blev 30 Medlemmer i Alt tilstede, saaledes at altsaa Delingen kun skulde bestaae af 6 Medlemmer istedetfor 10, hvem af de 10 skulde da have Ret til at blive i Delingen, og hvem ikke? Det forekommer mig dernæst, at Forslaget i det Hele set leder til at fremme Partivalg. Det forekommer mig, at i en vel organiseret parlamentarisk Forsamling er det naturligt for Majoriteten, at den tager Hensyn til Minoriteten; den vil vistnok finde det i sin egen Interesse, at Minoriteten er repræsenteret i Udvalget, fordi det vistnok er i selve Majoritetens Interesse, at Uoverensstemmelserne saavidt muligt udjævnes eller dog blive bekjendte i Udvalget sely, og jeg skulde derfor troe, at dette Forslag, uagtet det vistnok fra flere Sider tør anbefales, dog i det Hele taget ikke fortjener Bifald.

**Borgen.** Det fremsatte Forslag gaaer aabenbart ud paa at bevirke, at de forskjellige Anskuelse, som kunne findes i Forsamlingen, kunne komme til at ndtale sig og komme til orde i enhver Comitee, som bliver nedsat. Det er Noget, som man vistnok ikke alene vil finde billigt, men ogsaa Noget, som Klogskab byder, og derfor særdeles ønskeligt. Det har altfor ofte været Tilfældet og vil altid blive Tilfældet i en Forsamling som denne, at en Majoritet vil være istand til at beherske Valgene, og om ogsaa — som den ærede sidste Taler har yttret — der af den vil blive taget Hensyn til Minoriteten, er det dog ikke afgjort, at dette altid vil skee. Ofte skeer det kun som en Raadessag. Dersom der altsaa kunde træffes en Foranstaltning, hvorved Minoriteten sikkes saaledes, at hvad der ellers kun kunde blive indrømmet den som en Raadess-

sag, kunde sikkes den som Ret, maatte man vistnok ansee en saadan for meget ønskelig. Det er naturligt, at ogsaa ved de Discussioner, som ville finde Sted senere, ville Forhandlingerne i høj Grad blive lettede, naar de forskellige Anskuelse allerede have haft Leilighed til at gjøre sig gjældende i Comiteen. Dersom det altsaa var muligt at træffe en Foranstaltning, hvorved dette Diemed kunde opnaaes, da vilde jeg ansee en saadan for særdeles ønskelig. Om det Forslag, som her er stillet, vil føre til dette Resultat, kan jeg ikke have nogen Mening om, men jeg troer, at det er af den Vigtighed, at det burde noiere prøves. Jeg anseer det for rigtigt, at man ved en foreløbig Undersøgelse gennemgaaer Sagen i alle dens Enkelheder, og jeg tillader mig derfor at foreslaae, at Comiteen vil indbyde den ærede Forslagsstiller til at conferere med sig, da det jo var muligt, at det ved nærmere Drøftelse af Detailen kunde vise sig, om Forslaget er realiserbart eller ikke.

**Schouw:** Jeg antager, at det vil være Udvalget en Fornøjelse at conferere med den ærede Forslagsstiller.

**Wessely:** Jeg skal da ikke opholde Forsamlingen med de Bemærkninger, som jeg har at fremføre i Anledning af den sidste ærede Talers Ord. Jeg troer, at det vil være hensigtsmæssigt at see, om det var muligt ved en Conference at bringe det til en Afgjørelse.

**S. P. Hansen:** Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at, skjøndt jeg som Medlem af Udvalget er entg med min ærede Sidemand i at conferere nærmere med det ærede Medlem, som har gjort dette Forslag, vil en saadan Conference, saaledes som Sagen har stillet sig for mig, neppe kunne føre til, at dette Forslag, idetmindste for mit Bedkommende, kan komme i Betragtning. Det fremstiller sig nemlig for mig ved første Diefast og ved nærmere Betragtning som upraktisk og uforeneligt med enhver parlamentarisk constitutionel Form, idet det, som Forslagsstilleren har yttret, gaaer ud paa at skaffe Minoriteten en særegen Ret. Jeg indrømmer Minoritetens Ret i den fuldeste Udstrækning, saavidt den kan tilkomme den, at gjøre den gjældende i Discussionen ved enhver Leilighed. Det er ofte faldet i min Løb, at